

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U PAZINU
52000 PAZIN, Dršćevka 1

Posl. broj: 4 St-397/19-41

RJEŠENJE

Trgovački sud u Pazinu, po stečajnoj sutkinji Tijani Licul, u stečajnom postupku nad dužnikom stečajna masa iza FLAMMA d.o.o. „u stečaju“, Pula, Koparska 37, OIB: 26963932302,

riješio je

I. Odbacuje se tražbina vjerovnika Danila Kovačića, Ledine 139, Nova Gorica, Slovenija, OIB: 64986092093, u iznosu od 5.682.003,80 kn.

II. Utvrđuju se slijedeće tražbine prema stečajnom dužniku - stečajnoj masi iza FLAMMA d.o.o. „u stečaju“, Pula, Koparska 37, OIB: 26963932302:

- tražbine vjerovnika drugog višeg isplatnog reda:

1/ MLADEN LONČAR iz Rijeke, Veslarska 3, OIB: 43630073905, u iznosu od 68.480,41 kn.

Obrazloženje

Rješenjem posl. broj: St-155/19 od 11. srpnja 2019. godine otvoren je i zaključen skraćeni stečajni postupak nad trgovačkim društvom FLAMMA d.o.o. Navedeno rješenje postalo je pravomoćno 10. rujna 2019. godine.

Danilo Kovačić, raniji zakonski zastupnik dužnika, je 30. listopada 2019. godine podnio prijedlog za nastavak postupka radi naknadne diobe.

Rješenjem posl. broj: St-397/19-14 od 11. studenog 2019. godine nastavljen je postupak radi naknadne diobe, pozvani su vjerovnici da prijave svoje tražbine, te je zakazano ispitno ročište za 10. veljače 2020. godine.

Prijavljene su ukupno dvije tražbine i to tražbina Danila Kovačića u iznosu od 5.682.003,80 kn i tražbina Mladena Lončara u iznosu od 68.480,41 kn.

Stečajni upravitelj je osporio tražbinu Danila Kovačića navodeći da se radi o tražbini nižeg isplatnog reda budući je tražbina nastala po osnovi zajma osnivača dok je tražbinu Mladena Lončara priznao u cijelosti.

Danilo Kovačić prijavio je tražbinu u ukupnom iznosu od 5.682.003,80 kn.

Po osnovi Ugovora o dugoročnom kreditu kojeg je sa dužnikom sklopio 31.10.2007. potražuje iznos od 2.940.000,00 kn (400.000,00 EUR) na ime glavnice, 1.794.447,12 kn po osnovi ugovorene kamate te 540.791,90 kn po osnovi zatezne kamate.

Po osnovi Ugovora o kreditu kojeg je sa dužnikom sklopio 01.01.2011. potražuje 205.422,00 kn po osnovi glavnice te 201.342,78 kn po osnovi ugovorene kamate.

Stečajni upravitelj je tražbinu Danila Kovačića osporio u cijelosti. U prvom redu navodi da iz ugovora proizlazi da se radi o zajmu kojim se nadomještava kapital iz čl. 408. Zakona o trgovačkim društvima, a što čini tražbinu nižeg isplatnog reda iz čl. 139. st. 1. t. 5. Stečajnog zakona. Drugo, navodi da nigdje ne postoji dokaz da su ugovori ispunjeni.

Danilo Kovačić navodi da nisu točni navodi stečajnog upravitelja da bi se radilo o tražbini nižeg isplatnog reda. Naime, 2007. godine, kada je Danilo Kovačić dao zajam društvu, on nije bio član tog društva niti je društvo u to vrijeme bilo u krizi. Danilo Kovačić nije od člana društva dobio nikakvo osiguranje za povrat zajma niti ikakvo jamstvo. Zato treba tražbinu Danila Kovačića priznati kao tražbinu višeg isplatnog reda.

Zajam iz 2011. godine dao je iz vlastitih sredstava, postepeno, ovisno o tome kako je trebalo podmiriti pojedinu obvezu društva, i to tako što je nešto plaćao direktno vjerovnicima, a nešto na račun društva, pa bi društvo platilo vjerovnicima.

Danilo Kovačić ne zna zašto FLAMMA 2007. nije podigla kredit kod banke. On je pristao na financiranje FLAMME jer je tada imao novaca. Koliko mu je poznato iz pričanja ondašnjeg vlasnika, FLAMMA u to vrijeme nije poslovala jer se nije mogla upisati na nekretninu čiju je kupnju on financirao i radi toga nije mogla poduzeti planirane investicije. Poslovni udio u FLAMMI je stekao zato što raniji vlasnik nije poslovaio, nije mogao vraćati kredit pa je odlučio ostaviti mu društvo. Poslovni udio mu je prenesen besplatno. FLAMMA se trebala baviti turizmom. Nekretnina koja je kupljena kreditom kojeg je on dao trebala je poslužiti za gradnju hotela, no do toga nije došlo. Plan je bio da se na temelju te nekretnine podigne kredit kod banke kojom se ta investicija trebala financirati.

Odredbom čl. 139. st. 1. t. 5. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 71/15, 104/17, dalje: SZ) propisano je da u tražbine nižeg isplatnog reda ulaze tražbine za povrat zajma kojim se nadomješta kapital nekoga člana društva ili odgovarajuće tražbine.

Danilo Kovačić je poslovni udio u društvu FLAMMA d.o.o. stekao temeljem Ugovora o ustupanju poslovnog udjela od 05.11.2010. Poslovni udio je stekao besplatno, kako je naveo, jer mu raniji član društva nije mogao vraćati kredit.

Dakle, 01.01.2011., kada je sklopljen drugi ugovor o zajmu, Danilo Kovačić je bio član društva. Društvo u to vrijeme (kao ni prije ni poslije) nije poslovalo. Dakle, u odnosu na tu tražbinu bez sumnje radi se o tražbini iz čl. 139. st. 1. t. 5. SZ, u vezi sa čl. 408. st. 1. ZTD-a, odnosno tražbini nižeg isplatnog reda, pa ju je valjalo odbaciti.

Što se tiče prve tražbine koja proizlazi iz Ugovora o dugoročnom kreditu od 31.10.2007., Danilo Kovačić u vrijeme sklapanja tog ugovora nije bio član društva.

U tražbine pod čl. 139. st. 1. t. 5. SZ-a (tražbine nižeg isplatnog reda) ulaze tražbine člana društva koji društvu u vrijeme kad je ono u krizi umjesto da mu pribavi vlastiti kapital, kada bi mu ga inače uredni gospodarstvenici trebali pribaviti, dade zajam. Navedeno je regulirano odredbom čl. 408. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima (Narodne novine 111/93,..., dalje: ZTD).

Danilo Kovačić u vrijeme davanja zajma nije bio član društva, ali je to postao naknadno. Dužnik nije nikada poslovao, pa nije imao ni prihoda. Dužnik je stekao nekretninu na kojoj je trebao izgraditi hotel. Kupnju te nekretnine financirao je Danilo Kovačić predmetnim zajmom. Ta nekretnina je trebala poslužiti kao zalog za dobivanje kredita kod banke, a kako bi se hotel mogao izgraditi. Do toga nije došlo jer je nakon stjecanja te nekretnine nastao spor oko te nekretnine (koji još uvijek nije konačno riješen).

U odnosu na dužnika, izvjesno je, i bez stručnih i dubinskih analiza, da dužnik u vrijeme kada je sklopljen prvi ugovora sa Danilom Kovačićem ne bi mogao ostvariti nikakvo financiranje od strane banaka jer njegovo stanje nije bilo spojivo sa načelima redovitog financiranja poduzeća (dužnik je osnovan nekoliko mjeseci prije, nije imao imovine, nije poslovao i nije ostvarivao prihode). Iako Danilo Kovačić navodi da ne zna zašto raniji vlasnik društva nije sklopio ugovor o kreditu sa bankom, činjenica je da se odgovor nameće iz upravo iznesenog.

Zbog svega, sud utvrđuje da je ispunjena prva pretpostavka iz čl. 408. st. 1. ZTD-a, a to je da je u vrijeme davanja zajma društvo bilo u krizi jer u tom trenutku društvo po redovnom tijeku stvari ne bi bilo moglo ostvariti financiranje od banaka.

Druga pretpostavka je da je zajam dao član društva. U vrijeme davanja prvog zajma Danilo Kovačić nije bio član društva. To je postao kasnije, 05.11.2010. Međutim, po stavu ovoga suda Danilo Kovačić ima položaj člana društva u smislu čl. 408. st. 1. ZTD-a i bez obzira što je članom postao nakon što je dao zajam jer u trenutku kada je stekao poslovni udio (cjelokupni) taj zajam je i dalje egzistirao i to u punom iznosu (zajam je trebao biti vraćen do 31.12.2017.). Upravo iz razloga što dužnik nije poslovao i što nije vraćao zajam Danilo Kovačić je stekao taj poslovni udio, besplatno. Radi navedenog, Danilo Kovačić se ima smatrati članom društva u smislu čl. 408. st. 1. ZTD-a (Barbić, J., Pravo društava, Knjiga druga, Društva kapitala, Organizator, 2013., str. 309.).

Slijedom svega, tražbina Danila Kovačić i iz Ugovora o dugoročnom kreditu kojeg je sa dužnikom sklopio 31.10.2007. je tražbina nižeg isplatnog reda iz čl. 139. st. 1. t. 5. SZ-a, a u vezi sa čl. 408. st. 1. SZ-a.

Odredbe st. 2. i 3. iz čl. 408. SZ-a se ne primjenjuju na konkretan slučaj iz razloga što Danilo Kovačić kao zajmodavac nije dobio nikakvo jamstvo (st. 2.) odnosno jer zajmom nije došlo do povećanja temeljnog kapitala (st. 3.).

Dakle, tražbine Danila Kovačića po osnovi oba ugovora su tražbine nižeg isplatnog reda pa je iste temeljem 139. st. 1. t. 5. SZ-a valjalo odbaciti jer se tražbine nižeg isplatnog reda prijavljuju samo na poseban poziv suda, a koji poziv sud još nije objavio. O tome da li su ugovori ispunjeni ili ne odlučivati će se naknadno, nakon što sud bude objavio poziv za prijavu tražbina nižeg isplatnog reda.

Vjerovnik Mladen Lončar prijavio je tražbinu u iznosu od 68.480,41 kn po osnovi ugovora o pružanju odvjetničkih usluga. Uz prijavu je podnio i ugovor o zastupanju i račune po osnovi kojih potražuje tražbine. Stečajni upravitelj je tu tražbinu ispitao i priznao u cijelosti. Sud nije našao razloge zbog kojih ne bi utvrdio postojanje ove tražbine radi čega je temeljem čl. 265. st. 1. SZ-a odlučio kao u točki II. izreke ovog rješenja.

Radi svega navedenog odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.

U Pazinu, 1. travnja 2020.

Stečajna sutkinja:
Tijana Licul

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja pravo na žalbu ima stečajni upravitelj i svaki vjerovnik u dijelu koji se tiče njegove prijavljene tražbine i tražbine koju je osporio (članak 265. st 3. SZ-a). O žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske. Žalba se izjavljuje u roku od 8 dana od dana dostave ovog rješenja, a dostava se smatra obavljenom istekom osmog dana od dana objave rješenja na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova (čl. 12. st. 1. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 71/15).

DNA:

e-oglasna ploča suda (čl. 265. st. 2. SZ-a)

Broj zapisa: **17895-356ec**

Kontrolni broj: **01717-15fd2-93975**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=TIJANA LICUL, L=PAZIN, O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.